

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਛੇਵਾਂ ਭਾਗ

ਨਿਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: 9/11 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ – ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

Jeff Pippenger

2024-02-29

ਜੀਊਂਦਿਆਂ ਦਾ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਇ ਦੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਅਰਸੇ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਵੀ, ਜੋ ਉਸ ਇਲਿਆਹੀ ਦੂਤਾਈ ਦਾ ਸਮਾਪਨ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ।

ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦੇਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਧਰਤੀਵਾਸੀ ਮੰਦਰ ਪਹਿਲਾਂ ਜੰਗਲ ਦੇ ਤੰਬੂ-ਰੂਪ ਮੰਦਰ ਵਜੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਫਿਰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਮੰਦਰ, ਫਿਰ ਉਹ ਮੰਦਰ ਜੋ ਬਾਬੁਲ ਦੀ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਮੰਦਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁੜ-ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਵਾਰਿਆ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੇ ਤੰਬੂ-ਨਿਵਾਸ ਅਤੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜੋ ਬੰਦੀਵਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਤਥਾਪਿ, ਉਸ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਿਤ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਹੇਰੋਦੇਸ ਵੱਲੋਂ ਪੁਨਰ-ਰਚਿਤ ਮੰਦਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਆਖਰੀ ਮੰਦਰ-ਸ਼ੁੱਧੀ ਵੇਲੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਘਰ ਕਿਹਾ।

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ, ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਆਇਆ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਘਾਟ ਸੀ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਮਸੀਹ ਦੂਜੇ ਮੰਦਰ-ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜ ਆਇਆ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਲਈ ਜਾਗਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀਆਂ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਉਹ ਵਾਧਾ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਯਤ ਚੁਆਲੀ ਵਿੱਚ "ਪੁਰਬ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਖ਼ਬਰਾਂ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੁਰਬ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਪੁਰਬ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਨਕਲ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001, ਇਸਲਾਮ (ਪੁਰਬ) ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੋਹਰ (ਉੱਤਰ) ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਲਈ ਮਰਨ-ਸੈਂਜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਆਗਿਆ ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਨਬੀ ਦੀ ਮੌਤ ਰਾਏ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮਰਨ-ਸੈਂਜ ਜੋ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, "ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜਨਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਥਾਂ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਅਚਾਨਕ ਪ੍ਰਗਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਆਕਰਮਣ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰੇਰਕ-ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਗਰ, ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਸਰਪਰਸਤੀ ਹੇਠ।

ਤੀਜੇ ਇਲਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਗਰ, ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਨਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੰਡਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤਿੰਨ ਰੋਮਾਂ, ਤਿੰਨ ਬਾਬਲਾਂ, ਤਿੰਨ ਇਲਿਆਹਾਂ ਅਤੇ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਵੀ ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਹਾਇ, ਹਾਇ, ਹਾਇ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਉੱਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੱਜਣੀਆਂ ਹਨ!" ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 8:13.

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਸਮਿਥ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, *Daniel and Revelation*, ਦਾ ਰੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿ ਹਰ Seventh-day Adventist ਕੋਲ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

"ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੈਨਵਾਸਿੰਗ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪੁਸਤਕਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪੂਰੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲੈ ਜਾਓ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੀਆਂ। Daniel and Revelation, The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, ਅਤੇ The Desire of Ages ਹੁਣ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। Daniel and Revelation ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮਹਾਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣੀ ਹੈ। Thoughts on Daniel and the Revelation ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਸਕੇ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਹੱਥ ਹੈ।"

"ਜੇ ਲੋਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਰੰਭੀਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਖੜੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜੋਤਿ ਉੱਤੇ ਛਾ ਜਾਣ ਦੇਈਏ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" Manuscript Releases, volume 21, 444.

ਉਹ ਪੁਸਤਕ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਬਾਰੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਹੱਥ" ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖ ਕੀਤੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ

ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਆਪ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰੱਖਣੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਬਾਰੇ "ਨਵਾਂ" ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਣਾ ਅਤੇ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "the daily" ਦੇ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਸਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ (Prescott ਅਤੇ Daniells) ਵਿੱਚ "reason from cause to effect" ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੁਨਰਲੇਖਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਗੂਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1888 ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੌਰਾਨ, ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, "the daily" ਦੀ ਬੁਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ "ਪਰਭਾਵ" ਸੀ, ਅਤੇ "the daily" ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਸਮਝ "ਕਾਰਨ" ਸੀ। ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਸੰਸ਼ੋਧਨਵਾਦੀ ਅਣਪੜ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਡਵੈਂਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਹੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਬਾਗੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਪਰਭਾਵ" ਨੂੰ ਬਗਾਵਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ "ਕਾਰਨ" ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਪੰਛੀ ਭਟਕਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਅਬਾਬੀਲ ਉੱਡਦੀ ਫਿਰਦੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਬਿਨਾ ਕਾਰਣ ਦੀ ਲਾਣਤ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਨੀਤਿਵਚਨ 22:6।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕਾਰਨ ਦਾ ਨਿਵਾਰਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਆਖਾਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਨੂੰ ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾ ਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕੋਪ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪਾਪ ਉਸ ਲਈ ਅਤਿ ਅਪ੍ਰਸੰਨਕਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਸ ਪਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀ ਨਾ ਰਹੇ। ਪਰ ਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਲੋਕ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਵਰਤਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਐਸੀ ਹਨੇਰਤਾ ਫੈਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਜੋਤ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇ। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਨੇਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਓਤਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਦੈਨਤਾ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਭਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਬੁਰਾਈਆਂ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਲੱਭ ਕੇ ਦੂਰ ਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ।"

"ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੇ ਪੱਖਪਾਤ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਲਈ ਝਿੜਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕਠੋਰਤਾ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਨਿਆਈ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗੇ। ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਉਦਾਸੀਨ ਹੋ ਕੇ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਪੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਨਿਆਯੋਚਿਤ ਠਹਿਰਾਉ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਅਨੇਕਾਂ ਐਸੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਇਸ ਕਾਰਣ ਆਈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੁਭਾਉ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਦੁ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਮਝੇ ਗਏ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਤੱਬ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਕਤਰਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਕੰਮ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦਾ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਰਹੇ।” Testimonies, volume 3, 265.

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਅਨੁਭਵ-ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “the daily” ਬਾਰੇ ਝੂਠਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋਣ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਿਥ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਤਦ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਬਾਰੇ ਅਗਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਸਰਵੇਖਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਛੇ ਤੁਰੀਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਮਿਥ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ, Daniel and Revelation, ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਬਾਰੇ ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰਾਂ ਅਤੇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਠਾਰਾਂ ਤੱਕ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਗਲਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਐਸੇ ਗਲਤ ਦਰਿਸ਼ਟੀ-ਖਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਤਿੰਨ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੋ ਤੋਂ ਨੌਂ ਤੱਕ ਉੱਤੇ ਸੀ।

“ਉਪਦੇਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਰਹੱਸਮਈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪੋਥੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਬ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪਾਉਣ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵੱਲ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਬਾਰੇ ਵੱਡੀ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ।” Early Writings, 231.

ਮਿਲਰ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ, ਮੁਹਰਾਂ, ਤੁਰਿਆਂ ਅਤੇ ਪਿਆਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ।

“ਏਸ਼ੀਆ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਸੱਤ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸ ਹਨ—ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਮੇੜਾਂ ਅਤੇ ਘੁੰਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ। ਸੱਤ ਮੁਹਰਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹਨ। ਸੱਤ ਤੁਰੀਆਂ ਧਰਤੀ, ਅਰਥਾਤ ਰੋਮੀ ਰਾਜ, ਉੱਤੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੱਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਨਿਆਂ-ਦੰਡਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹਨ। ਅਤੇ ਸੱਤ ਕਟੋਰੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਸੱਤ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੀ ਮਿਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਹਾਇਕ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੂੰਥੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਦੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹ ਕੁਝ ਸਾਨੂੰ ਅਨੰਤਤਾ ਦੇ ਮਹਾਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ।”

“ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਗਹਿਰਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਰੂਪਕ, ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਏ ਗਏ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਹੋਰ ਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਭੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇਕ ਭਾਗ ਦਾ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ

ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।" William Miller, Miller's Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

ਜਿਵੇਂ ਤੀਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ, ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੀਜਾ ਇਲਿਆਹ, ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਬਾਰੇ ਅਗਵਾਈਕਾਰੀ ਸਮਝ ਨੇ ਉਸੇ ਅੰਦਰੂਨੀ-ਬਾਹਰੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ।

"ਮੁਹਰਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵੱਲ ਪਰਿਚਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੇ 4ਵੇਂ, 5ਵੇਂ ਅਤੇ 6ਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਹਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ 6 ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ 8 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਖ਼ਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਲੀਸੀਆ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।"

"ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਗੋਚਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।" Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਮਝ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਮਜ਼ ਵ੍ਹਾਈਟ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਵੇਖਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ, ਮੁਹਰਾਂ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ, ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਉੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਅਰਸਿਆਂ ਨੂੰ ਆਵਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਹਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੱਤ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਨਵਰ ਕੇਵਲ ਚਾਰ ਹਨ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ, ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਮੁਹਰ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਵੇਲੇ ਪਹਿਲਾ, ਦੂਜਾ, ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਜਾਨਵਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, 'ਆ ਅਤੇ ਵੇਖ;' ਪਰ ਜਦੋਂ ਪੰਜਵੀਂ, ਛੇਵੀਂ ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਮੁਹਰ ਖੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ। ਨਾ ਹੀ ਆਖ਼ਰੀ ਤਿੰਨ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਤਿੰਨ ਮੁਹਰਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਅਰਸਿਆਂ ਨੂੰ ਆਵਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਲਨਾਯੋਗ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਮੁਹਰਾਂ ਹਨ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ, ਮੁਹਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਲਗਭਗ 1800 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਤੱਕ, ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਧ ਪਿਛਲੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ, ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਅਰਸਿਆਂ ਨੂੰ ਆਵਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹਨ।" James White, Review and Herald, February 12, 1857.

ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਗਵਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਹੀ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ, ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆਤਮਕ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਐਸੇ ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਜੋ ਉਸ ਨੀਂਹ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੀਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਖੰਭ ਵੀ ਹਿਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਗੂ ਬਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਬੋਲਣ; ਅਤੇ ਜੇ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਸਾਡੀਆਂ ਪੱਤਰਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਮੁੜ-ਛਾਪੇ ਜਾਣ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਣ। ਉਸ ਦਿਵਯ ਜੋਤ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੈੜੀ-ਪੈੜੀ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਪਰਖ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਉੱਤੇ ਖਰੀ ਉਤਰੇਗੀ।" Manuscript Release, 760, 10.

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਰੋਟੀ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਜੋ ਹੁਣ ਹੀ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਈ ਸੀ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ "ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਗ" ਵੱਲ ਮੁੜ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੁਰਤੀ

ਹੀ ਨਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਜਣ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਕੁੜ-ਕਰਕਟ ਅਤੇ ਜਾਲੀ ਸਿੱਕਿਆਂ ਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਨੀਂਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਖੁੰਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਯੁੱਗਾਂ ਦੀ ਚਟਾਨ ਉੱਤੇ। ਇਹ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਪਤਰਸ ਇਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਿਲਰਾਈਟ "ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ" ਫਿਰ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ" ਬਣ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਘਰ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਯਾਜਕਾਈ" ਵਜੋਂ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਦੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ "ਮੰਦਰ" ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰੇਗਾ, (ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨੀਂਹ)।

ਜਦੋਂ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਨੂੰ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਮੰਦਰ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਜੜੀ ਹੋਈ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੁਰੰਮਤ ਅਤੇ ਸਫ਼ਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਦੌਰਾਨ "ਮੂਸਾ ਦਾ ਸ਼ਾਪ" ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਆ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ, "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਮੁੜ-ਖੋਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਉਹ ਅਧਿਐਨ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ।

"ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਸੱਚ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ ਨਰਕੀ ਛਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਬਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਢੱਕ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਆ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਨੰਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਖਰਿਆਹ, ਅਧਿਆਇ 3 ਅਤੇ 4, ਅਤੇ 4:12-14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: 'ਤਦ ਮੈਂ ਫਿਰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਜ਼ੈਤੂਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਟਹਿਣੀਆਂ ਕੀ ਹਨ, ਜੋ ਦੋ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਾਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਨਹਿਰਾ ਤੇਲ ਉਡੇਲਦੀਆਂ ਹਨ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹਨ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਉਹ ਦੋ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।'"

"ਪ੍ਰਭੂ ਸਰੋਤਾਂ ਨਾਲ ਪਰਿਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਘਾਟ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ, ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਸੁਭਾਵ, ਸਾਡੀਆਂ ਹਲਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ—ਜੋ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ—ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹਨੇਰੇ ਸਾਏ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਘਿਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਬਚਨ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਰਬਤਾ ਹੀ ਮਨੋਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥਤਾ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਅਲਪਦਰਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਾਏ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੇਖਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੀ। ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਕ੍ਰੈਪਿਤ ਘੋੜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਛੁੱਟ ਕੇ ਨਿਕਲਣ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁਖ ਉੱਤੇ ਦੌੜ ਪੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਮੌਤ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਦੀਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਸੁੱਤੇ ਰਹੀਏ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਮੰਦ, ਠੰਢੇ ਅਤੇ ਮੁਰਦਾ ਬਣੇ ਰਹੀਏ? ਹਾਏ, ਕਾਸ਼ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਾਹ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਫੂਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜੀਉਣ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹ ਤੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਾਟਕ ਸੰਕੀਰਨ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੰਕੀਰਨ ਫਾਟਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ।"

Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.

